

ne, at Folketinget allerede på flere punkter har blandet sig rigeligt i arbejdsgiverens ledelsesret og ledelsesansvar. Derfor vil jeg også gerne benytte lejligheden her til at slå fast, at det må stå arbejdsgiveren frit for at prioritere, også i en ansættelsessituation.

Der finder på mange måder diskrimination sted på arbejdsmarkedet. Det er tilladt at prioritere en høj person frem for en lav person til bestemte jobtyper. Det står arbejdsgiveren frit for at prioritere en ikkeryger frem for en ryger – det er diskriminerende over for mig selv – og på samme måde må det være op til arbejdsgiveren også at kunne stille krav om f.eks. påklædning i visse situationer, hvor krav til påklædning er en absolut nødvendighed. Det er en ret, som vi ikke vil være med til at fjerne.

Så jeg må sige, at vi er enige med Socialistisk Folkeparti og også med ministeren og den socialdemokratiske ordfører i, at vi skal gøre alt for at bekæmpe etnisk diskrimination. Det skal der ikke herske nogen tvivl om; det vil jeg også gerne benytte lejligheden til at tage afstand fra. Men det betyder som sagt ikke, at lovgivning og da slet ikke lovgivning, som ikke er gennemtænkt, og som hastes igennem i en situation, hvor vi afventer ministerens redegørelse, er den eviggyldige løsning.

Så med disse begrundelser skal jeg meddele, at vi agter at stemme imod beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

På baggrund af hr. Lars Løkke Rasmussens bemærkninger kunne jeg godt tænke mig at få oplyst, hvordan partiet Venstre fortolker grundlovens § 74.

Pia Christmas-Møller (KF):

I Det Konservative Folkeparti væmmes vi ved etnisk diskrimination. Vi tager skarpt afstand fra enhver form for etnisk diskrimination, og på det grundlag kan man sige, at vi har en vis sympati for hensigten bag SF's beslutningsforslag. Men vi er langt fra overbevist om, at det her er et egnet redskab til at bekæmpe etnisk diskrimination.

Der er flere grunde til, at vi ikke mener, at forslaget er egnet. For det første går det igen i forslaget, at forskelsbehandling er lig diskrimination. Det mener jeg ikke er rigtigt. Jeg mener faktisk, at der kan være situationer, hvor det at undlade at forskelsbehandle folk i realiteten vil være det samme som at diskriminere

dem. Jeg tror, det er meget farligt, hvis man sætter lighedstegn imellem diskrimination og forskelsbehandling. Der kan være nogle, der har behov for en særlig sproglig indsats og særlige uddannelses tilbud m.v. for at opfylde bestemte arbejdsfunktioner. Skulle en sådan forskelsbehandling ikke være rimelig? Jeg mener jo.

Jeg mener også, at forslaget lægger op til at gå ind på et arbejdsområde, som ikke hører hjemme her i Folketinget. Det er ikke vores arbejdsområde at definere i detaljen, hvordan arbejdsmarkedets parter skal finde ud af at få dagligdagen til at fungere på den enkelte virksomhed. Man er betænkelig tæt på at gribe ind i ledelsesretten og i hele det komplekse område, hvor det i og for sig er parterne, der hidtil har haft hovedrollerne. Det er vi principielt stærkt imod.

Arbejdsministeren har på en meget saglig måde redegjort for, hvilke initiativer der er i gang for at imødegå etnisk diskrimination, og arbejdsministeren har varslet en handlingsplan og en redegørelse. Jeg synes, at vi bør afvente arbejdsministerens udspil på området. Vi bør afvente og se virkningerne af og erfaringerne fra de initiativer, som allerede er igangsat bl.a. ved hjælp af de forskellige satspuljeforlig fra de seneste år.

Vi vil fra konservativ side gerne bidrage positivt til at bekæmpe etnisk diskrimination. Vi vil også gerne vurdere enkeltelementer i forslaget under udvalgsbehandlingen, men som helhed må vi afvise forslaget, som det foreligger.

Annette Just (FF):

For Fremskridtspartiet er det vigtigt, at mennesker er ligeværdige, hvad end de er kvinder, mænd eller har den ene eller den anden hudfarve, religion eller nationalitet. På arbejdsmarkedet er vi ligeværdige. Men vi ved jo godt, at det ikke er alle, der bliver behandlet ligeværdigt. Så langt vil jeg såmænd godt give de tidligere talere ret.

Men at gå så langt, som man har gjort i det beslutningsforslag, vi nu behandler, er nok i virkeligheden for detaljeret.

Vi mener stadig væk, at man burde tale om, at alle mennesker er ligeværdige på arbejdsmarkedet og så slippe for at have alle disse særregler for ligebehandling af kvinder og mænd, ligebehandling af folk med forskellig hudfarve, religion osv. Det risikerer i virkeligheden meget nemt at blive en diskriminerende regel, man på den måde laver.

Jeg må indrømme, at også jeg glæder mig til